

Banff National Park

Tuesday, 09 September 2008

Last Updated Wednesday, 24 September 2008

We zijn naar Canada gegaan voor het avontuur. Uitgestrekte bossen waar stoere mannen bomen hakken en elke camperder het over beren heeft. Zoveel plekken waar je zo in de natuur zit dat je 's nachts de wolven hoort huilen zijn er niet meer op de wereld, maar in Canada kun je dat nog meemaken. Het toppunt van dit ruige gebied bevindt zich in de nationale parken op de grens tussen British Colombia en Alberta. Wij gaan via het Banff park dit ruige gebied opzoeken, maar wat doe je dan als je geen heet water meer hebt?

Vanuit Calgary gaan we naar Banff National Park, en we overnachten in Bow Valley. Hier hebben we weer een mooi plekje aan het water met een speelplaats vlak bij. Ook zijn er haast geen burens op de camping in dit mooie park. De camping staat helemaal achteraan een minstens 5 km lange slingerweg door het park dat bestaat uit een bos afgewisseld door een vergezicht over een meer. Op de heenweg hebben we verschillende keren bij een zijweg gedacht dat we er waren, en verschillende keren TomTom met de kaart vergeleken om te verifiëren dat we niet 3x hetzelfde rondje rijden. Maar als je de wildernis ingaat kun je dit verwachten.

Mooi die wildernis, maar als het regent zoals he 's morgens doet is de charme er met twee kleine kinderen snel vanaf. Althans, pa en ma zijn kieskeurig en hanteren het principe: "als het regent dan gaan we rijden". Meters maken met slecht weer, ervan genieten als de zon schijnt, zo hebben we dat in de eerste weken geleerd. Normaal gesproken zouden we in een half uur bepakt en bezakt klaar voor vertrek zijn, alleen gaat er vanochtend iets mis met de warm-water voorziening. We staan aan het city water en aan de stroom, maar we hebben geen heet water. Gister heb ik al afgewassen in een teiltje waar ik zelf gekookt water bij gegoten heb, maar om te douchen is dat wat onhandig. En om nou met ijswater te gaan douchen, dat gaat te ver, we hebben niet voor niets een camper!

Ik heb geprobeerd te zoeken naar een simpele, lees zo voor de hand liggend dat het gewoon stom is, reden (en daarom hopelijk makkelijk te vinden) waarom we geen warm water hebben. De stapel met autopapieren en gebruiksaanwijzingen wordt er bij gehaald, en de aansluitschema's van zonnecollectoren en schuifweringen worden doorgenomen. Uiteindelijk acht ik de heetwater-bypass hendel als beste kans, dit is simpel, een kind kan hem omdraaien, en het verklaart waarom we van de ene dag op de andere geen heet water meer hebben. In de gebruiksaanwijzing staat een voorbeeld van deze handel, en ik kan me vaag voor de geest halen dat ik die ergens heb gezien.

Eerste hint in de gebruiksaanwijzing: " de water-verwarming is van buiten toegankelijk". Ja en ik weet waar hij zit, ik heb het gas daar vaak genoeg zien branden, maar achter de klep zit wel de verwarming, maar geen hendel. Na verder gezocht te hebben in de gebruiksaanwijzing, kan ik vinden dat de hendel voor het type motorhome 31M in de keuken hoort te zitten bij de magnetron. Daarop heb ik de hele kast van de magnetron gedemonteerd, zekeringen en de kachelpijp gevonden, maar geen hendel. Inmiddels roept Chris, zwaar gefrustreerd dat het niet meer hoeft en dat ze zich aan gaat kleden. Nadat iedereen aangekleed zit te ontbijten blijft er door m'n hoofd spoken dat ik die hendel gezien heb. Dat moet in een van de kastjes van de keuken geweest zijn. Na inspectie van de opties blijkt hij inderdaad onder de wasbak te zitten, waar we ook onze afvalbak hebben staan. Vandaar dat ik hem gezien heb! En ik moet zeggen, niet eens een onlogische plek! Helaas deze handel staat keurig netjes op normaal gebruik, dat is dus niet de reden waarom we geen heet water hebben. Dan geef ik het op en vertrekken we.

Voordat we het stadje Banff kunnen gaan bezichtigen hebben we eerst twee belangrijke taken te doen. Onze eerste taak is een proeve van bekwaamheid voor jonge scouts; de weg vinden met een kaart. Zo is onze eerste taak om in ons doolhof van een park het sanistation te vinden, zodat we onze tanks kunnen legen. Onze tweede taak is een tankstation vinden, want als ik het contact omdraai blijft de benzine meter links onderin liggen. Ook als ik de motor weer uitzet en het nogmaals probeer zit er geen beweging in. Het spookbeeld van een eenzame wandelaar in het park met een jerrycannetje in de hand doemt bij me op. Dit is niet de eerste keer dat ik zonder benzine in de middle of nowhere sta en ik begin lichtelijk te zweten. Met langzaam rijden, zorgvuldig de kaart met TomTom vergelijkend komen we na een eeuwigheid bij de sanistation. Gelukkig hier hebben we geen fouten gemaakt en fluitend leeg ik de tanks. Bij de camping hebben ze me verzekerd dat ik vlakbij, zo'n 10 minuten rijden hiervandaan in Deadman's flat - intrigerende naam, maar ik weet het verhaal erachter niet, ik ga ervan uit dat het niets te maken heeft met geen benzine hebben - er getankt kan worden. Nou die 10 minuten hebben wij er al lang opzitten als we sanistation gevonden hebben dus ver kan het niet meer zijn. Vol goede moed trap ik het gaspedaal in en lekker driftend in de bochten neurie ik mee met "Born to be Wild". Als we na ca. 10 minuten het meer op zien doemen, dat vlakbij onze slaapplek ligt Trap ik meteen de rem vol in. Ik wis wat zweet van mijn bovenlip en gooi wild het stuur om. Die wagen is dan wel 32 feet lang, maar nu wil ik geen cm verspillen. Terwijl de camper vervaarlijk helt hoor ik van de achterbank, "hee die hut ken ik, hier waren we net ook", de betweter! Met de lippen strak op elkaar geklemd rijdt ik terug naar de sanistation, om daar te zien dat ik na het legen gewoon tegen het verkeer in de verkeerde kant op weggereden ben!

Gelukkig halen we Deadman's flat en rijden met een volle tank even later Banff in. Banff is het best te vergelijken met een mooie wintersportplaats in Zwitserland; de huizen tot ver buiten het centrum zien er goed verzorgd uit met verzorgde tuintjes en het centrum heeft veel toeristische en outdoor winkels. Aan twee zijden van de weg staan auto's en vooral veel campers geparkeerd maar toch zijn de wegen ruim genoeg om door te rijden. Als ik zie dat een aantal outdoor shops uitverkoop hebben wil ik even gaan winkelen om zo ook te voet de sfeer te proeven. We parkeren een eindje uit het centrum langs de weg, waar we 30 min mogen staan. Het winkelen zal wat sneller gedaan moeten worden. Zeer doortastend zie ik in de eerste de beste out-door shop een mooie rugzak voor Zianna hangen. Als ik haar de rugzak pas, blijkt dat ze die zelf ook leuk vindt en trots loopt ze ermee door de winkel, de harten stelend van de meisjes achter de kassa. Als we vervolgens de volgende outdoorzaak binnenkomen is Zianna met haar rugzak op, weer de eye-catcher van de zaak en iedereen praat met en over haar: "o she's so cute", "look at that cuty, so young with her backpack", "Hi little cute ninja turtle". Als men dan ontdekt dat ze uit Nederland komt en niet goed engels kan verstomd het gesprek, maar als we weggaan en Zianna haar handje zwaaiend "Bai, Bai" zegt wordt een toppunt bereikt: "oh man, too cute she does it! Thats the most adorable kid I've ever seen". En ik kan niet anders zeggen!

Onze nacht-verblijfplaats wordt de Johnston Canyon Campground, onze eerste camping in een nationaal park. Tot nu toe stonden we op provinciale parken en het eerste verschil blijkt de prijs te zijn die in het nationale park beduidend hoger is, zeg maar twee keer zo hoog, dan de provinciale campings. Dit komt volgens de parkwachter omdat ze meer staff (omdat het park een grotere oppervlakte heeft) en duurdere staff (omdat ze in staatsdienst zijn) hebben. Daarnaast heb je hier als je een fire-permit koopt ook zoveel hout als je nodig hebt tot je beschikking. Dit is ook anders dan bij de provincialen waar je een bundeltje hout los moet kopen.

Inmiddels zijn we aan het vuurtje gewend dus kopen wij voor een 10tje een fire permit en gaan op zoek naar een plekje en wat hout. Dit hout ligt als een grote berg nonchalant neer geggooid op een centrale plaats. De zin dat we mogen pakken wat we nodig hebben laten we ons als rasechte Hollanders niet twee keer zeggen. Een van de bergluiken onderin de camper wordt leeggeruimd en helemaal gevuld met hout. Dat wordt vanavond een groot vuur, met genoeg hout voorradig om twee weken te kunnen stoken mag er een blokje extra op! Vanwege het extra grote vuur mag Zenno wat langer opblijven en bij het vuur blijven zitten. En lekker bij dicht bij mamma en pappa zittend zegt hij terwijl hij diep in het vuur kijkt "wat is vakantie mooi!"

Nadat we de afwas gedaan hebben, check ik in een opwelling de douche. de bediening van de douche gaat net als bij ons thuis met twee kranen, een voor warm water en een een voor koud, maar heeft om zuiniger met water te kunnen omgaan ook een knop op de douchekop. Met deze knop kun je de waterstroom blokkeren om bijvoorbeeld even te soppen voordat je je afspoelt. Bij de check blijkt dat de kraan nog open staat, terwijl de douche-knop uit staat. Iik spoel hem even door en draai de kraan dicht, om even later verbaasd uit de keuken te horen: " Hé, we hebben weer heet water!"

Nu we weer heet water hebben kunnen we er weer tegen en houden we ons plan aan om vandaag rustig aan door Banff nationaal park richting Radium Hot Springs te gaan. Naast de grote highway 1 door het Banff park lopen nog twee wegen die samen de twee benen van een driehoek vormen. Het derde been loopt door een gebied in BC die we nog niet aangedaan hebben. Met deze route gaan wij optimaal door deze zuid-oost hoek van BC en het Banff park om daarna naar Jasper te gaan.

Space cadet Zianna klaar voor verkenning van de ruimte

Bij de Castle Rock junction gaan we het Banff bos diep van binnen bekijken en een bos/berg wandeling maken naar de Silverton Falls. Een van de hikes die hier regelmatig langs de weg opduiken; een bord geeft aan dat er een wandeling uitgezet is, een parkeerplaats is het startpunt. Zianna probeert hier voor het eerst haar ultrahippe rugzak in de praktijk, maar ze is snel moe en wil graag in de rugdrager en valt inderdaad zo in slaap. Zenno daarentegen heeft het hoogste woord, en kwebbelt de hele tijd door terwijl hij samen met Chris vooruit loopt. "Wij zijn indianen en gaan bizons vangen. Daarom moeten we ook net als indianen hangerig gaan lopen" en hij laat zijn armen slap naar beneden hangen, kromt zijn rug naar voren en zakt iets door de knieën. Het ziet er uit zoals een Gorila loopt, zonder met zijn handen de grond aan te raken." Zo doen de indianen dat als ze bizons vangen, dan doen ze een wolf na en lopen hangerig". Hij heeft meer opgestoken van de film in Head-Smashed-In dan ik gedacht heb, waar inderdaad gezegd wordt dat ze de jachttechniek van de wolven afgekeken hebben , en twee jagers lopen gebogen onder wolvenhuiden achter de kudde aan.

Start van hike naar silverton Falls

"Maar we gaan wel kleine bizons vangen, want die grote zijn te gevaarlijk" gaat hij door. " Maar waarom vangen we die bisons dan, want wij lusten ze niet; wij zijn immers vegetarisch" vraagt Chris. Maar hier heeft onze jonge jager een goed antwoord op, "wij vangen de bizons voor de indianen, want die zijn het zat. En dan kunnen zij het vlees opeten, want indianen zijn niet vegetarisch. En dan kunnen wij van de huiden kleren maken". Het parcours start in het bos en over een smal pad langs een beek worden we geleidelijk de hoogte in geleid. Hier wijken de dennen langzaam terug en raken we de beek kwijt. Na een klein fel klimmetje in de inmiddels fel brandende zon staan we opeens voor een waterval die ruim 25 meter uit de hoogte naar ons toe valt.

Silverton Falls

Na een korte pauze pakt Zenno in de afdaling zijn indianen avontuur weer op. Chris en Zenno voorruit en ik erachteraan want Chris en hij zijn de indianen en india;en lopen voor. Maar het moet gezegd, hij heeft er zo wel flink de vaart in. Twee Amerikaanse hikers die ons tegemoet kwamen vlak voor de top, bevestigen zijn hiking skills als ze ons weer op de parkeerplaats inhalen "the little kid is a real hiker! Already here, what an amazing speed the kid has."